

حقوق و مدیریت ثبت اختراع (۱)

* ذیع ا... اولاد

حقوق و مدیریت ثبت اختراعات از جمله مباحث اساسی مربوط به حقوق مالکیت معنوی است که برای جمهوری اسلامی ایران نیز بعنوان یکی از اعضای «کنوانسیون پاریس در حمایت از مالکیت صنعتی» (۱۸۸۳) حائز اهمیت میباشد. مقاله حاضر بر مبنای گزارشی است که در کنفرانس جولای ۱۹۹۶ کشورهای آسیا واقیانوسیه توسط آقای هائزباردل (Heinz Bardehle) و کیل ثبت اختراعات آلمان در سریلانکا - کلمبو ارائه گردیده و طی آن به بحث و بررسی پیرامون ضرورت و روش‌های ثبت اختراع، سیستم‌های موجود ثبت اختراع، مکانیزم‌های مربوط مورد عمل توسط کشورهای در حال توسعه و بهترین مکانیزم‌های موجود در برخی کشورهای توسعه یافته، اشکالات و پیشنهادهای بهبود کار برداخته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پortal جامع علوم انسانی

مقدمه:

چرا ما به یک سیستم ثبت اختراع نیازمندیم؟ دلیل ساده برای اینکار عبارت از تجربه ای است که بر مبنای آن برای توسعه و پیشرفت یک محصول جدید سرمایه گذاری متناسب با آن یا عبارت بهتر فراهم نمودن پول و نیروی انسانی نیز ضرورت دارد. هنگامیکه این محصول جدید بطور موفقیت آمیز به بازار عرضه می شود خیلی زود رقبای جدید که میخواهند به نحوی نقش خود را در بازار حفظ

نمایند شروع به تقلید و کپی برداری خواهند کرد. این رقیب که کپی برداری می‌کند براحتی میتواند قیمت فروش تولید کننده اصلی را کاهش دهد زیرا تولید کننده باستی هزینه‌های تکمیل و تحول محصول را نیز تقبل کند. رقیب مذکور می‌تواند هزینه‌های توسعه و تکمیل را پس انداز نماید بنحویکه همواره قیمتی که او عرضه می‌نماید بمراتب کمتر است. راه حل این معضل حمایت از محصول جدید بوسیله حقوق ثبت اختراع است که تاثیر آن عبارت از حمایت از سرمایه‌گذاری است. بدون سرمایه‌گذاری پیشرفته در تکنولوژی حاصل نخواهد شد، بدین معنی که عدم حمایت از سرمایه‌گذاری منجر به خفه کردن یافشدن گلوگاه سرمایه‌گذاری خواهد شد.

بنابراین یک سیستم ثبت اختراع عملی پیش شرطی برای سرمایه‌گذاری و پیشرفت تکنیکی است.

روشهای ثبت اختراع :

سیستم ثبت اختراع میتواند بر دو روش مختلف استوار باشد:

الف - روش شکلی

ساده ترین روش عبارت از بررسی صرفاً اداری و شکلی اظهارنامه ثبت اختراع است. تمام کاری که در این روش یا مرحله انجام می‌شود عبارت از کترل ارائه صحیح و درست اظهارنامه است. این سیستم ثبت ساده می‌باشد.

ب - روش ماهوی .

در کفه دیگر ترازو پیچیده ترین سیستم عبارت از بررسی کامل اظهارنامه مشتمل بر رسیدگی ماهوی است، یعنی جستجوی حق تقدم (اختراع یا ثبت) و بررسی فنی و تکنیکی قابلیت ثبت اختراع مشتمل بر ابداعی و اختراعی بودن آن.

ماحصل و نتیجه این روش کار که معمولاً با گفتگوی دو جانبی با مقاضی ثبت بعمل می‌آید عبارت از اتخاذ تصمیمی است که توسط اداره ثبت اختراع در رابطه با

صدور گواهی اختراع یا رد کامل اظهار نامه یا بخشی از آن انجام می شود . امید است که در مرور این دو روش ، یعنی سیستم ثبت یا سیستم بررسی ماهوی ، تصویری از بهترین انتخاب ممکن برای وضعیت اقتصادی کشور ارائه شود :

۱ - بردسی کامل (جستجو و رسیدگی ماهوی)

این روش کار مستلزم جستجو برای حق تقدم و خصوصاً "بررسی قابلیت ثبت اختراع از جهت بدیع بودن و اختراعی بودن آن و اتخاذ تصمیم نهائی است .

در مجموع می توان فرض نمود که این سیستم رضایت بخش ترین سیستم است زیرا یک حق اختراع در حقیقت بایستی یک اختراع درست و واقعی که معیارهای قابلیت ثبت را که توسط قانون وضع گردیده دارا باشد و منعکس نماید . این امر معقول و منطقی نخواهد بود که ما برای اختراعاتی که جدید نیستند گواهی اختراع صادر کنیم و بدینوسیله امکان تداخل رقابت را فراهم نمائیم .

این روش توسط کشورهای بیشماری که دارای ادارات بزرگی برای مدت زمان این روش توسط کشورهای بیشماری که دارای ادارات بزرگی برای مدت زمان طولانی بوده اند ، اجراء گردیده است . بعنوان مثال کشورهایی که چنین سیستمی را استفاده می نمایند عبارتند از : ایالات متحده آمریکا ، کانادا ، هند ، ژاپن ، انگلیس ، سوئد ، آلمان ، اتریش ، چین و امثال آن . همچنین این سیستمی است که توسط اداره ثبت اختراعات اروپا در مونیخ پذیرفته شده است .

در خصوص این سیستم بایستی اظهار نظرات ذیل بعمل آید :

الف) اختراعاتی که تحت سیستم بررسی کامل منتهی به صدور گواهی میگردند از امنیت مطلق برخوردار نیستند . این اختراقات چه بسا معمولاً در همه کشورها نزداداره یا دادگاههای مربوطه مورد اعتراض و جدل واقع شوند . تجربه نشان میدهد

که معمولاً "گزارش‌های جستجوی حق تقدیم اختراع کامل نیستند، مخصوصاً" در رابطه با نشریات مندرج در گاهنامه‌ها که از نظر سیستماتیک در مقایسه با ثبت اختراعات از درجه کمتری برخوردارند، این امر مشهود می‌باشد. بنابراین در مجموع این قضیه ممکن است حق تقدیمی که در اثنای کار مورد بررسی و توجه واقع نشده است متعاقباً "مورد توجه و بررسی واقع شود و این امکان را فراهم آورد که اختراع توسط اداره و یا دادگاه لغو و ابطال گردد.

ب) همچنین ممکن است در برخی از موارد اختراعی که در یک کشور متنه‌ی به صدور گواهی گردیده است در کشور دیگر از این امتیاز برخوردار نگردد. دلیل این امر آن است که حق تقدیمی که در یک کشور مورد ملاحظه واقع شده ممکن است متفاوت از حق تقدیمی باشد که در کشورهای دیگر رعایت می‌شود و یا اینکه بطور ساده ممیز یا کارشناسی که پرونده به او ارجاع می‌شود عقیده و نظر مختلفی نسبت به ممیز یا کارشناس کشور دیگر راجع به بدیع بودن و یا جنبه اختراعی داشتن موضوع دارد.

بدین ترتیب هنگامی که یک اظهار نامه جهت اختراعی در کشورهای مختلف که اظهارنامه‌های اختراعی را بطور ماهوی بررسی می‌کنند به ثبت می‌رسد، این سیستم "لزوماً" متنه‌ی به نتایج واحد و یکسان نمی‌گردد (بعارت دیگر ممکن است نتیجه یک اظهارنامه واحد برای اختراعی واحد در کشورهای مختلف که بطور ماهوی اظهار نامه را رسیدگی نموده اند مختلف باشد).

دلیل اصلی اینکه چرا بسیاری از کشورهای صنعتی که دارای سیستم بررسی می‌باشند به این سیستم علاقه مندند عبارت از این است که: بررسی کامل اظهارنامه ثبت اختراع، فرض ارزش و اعتبار آنرا می‌رساند بطوریکه دارنده یا مالک اختراع می‌تواند به اختراع خود تکیه نموده و ناقض حقوق خود را بدون آنکه نیازی به اثبات آن دردادگاه مربوطه باشد تحت تعقیب قرار دهد. مزیت دیگر سیستم بررسی

آن است که کلیه گواهیهای اختراع صادره پس از انجام بررسی، حقوق خاصی را با توجه به موضوع مربوطه اعطاء می کنند که موجّه و قابل توجیه می باشند. سوم آنکه کلیه رقبا می توانند تلاشها و اقدامات خود را براساس اختراعات بررسی شده موجود تنظیم نمایند. برخلاف اختراعات بررسی شده، اختراعاتی که صرفاً ثبت می گردند (بدون بررسی) به جهت عدم بررسی به میزان قابل توجهی موضوعات غیر قابل حمایت را تحت پوشش قرار می دهند. این امر مسئولیت ارزیابی اختراعات ثبت شده (خصوصاً ارزش و اعتبار آنها) را به دوش رقبا منتقل می کند. این ارزیابی در رابطه با هر اختراع ثبت شده به تعداد پیشتازان فعالی که در رشته های فنی مربوطه فعالیت دارند توسط رقبا انجام می گردد، وحال آنکه یک اداره ثبت اختراع بررسی کننده بعنوان مرجع و مقام اصلی در اجرای این ارزیابی فعالیت دارد. نتیجتاً سیستم ثبت متنهی به انتقال مسئولیت یا بارسنگینی از تمام پیشتازان تجاری فعال بدوش اداره ثبت اختراع بررسی کننده در کشورهایی که دارای چنین سیستمی هستند، می گردد.

مع الوصف نمی توان انکار نمود که این سیستم بررسی، تلاش و کوشش‌های فراوانی را اقتضاء می کند که عمدۀ ترین آنها از این قرار است:

الف) - سیستم بررسی کامل بمنظور تحت پوشش قرار دادن کلیه رشته های تکنولوژی مستلزم تعداد زیادی پرسنل آموزش دیده و متخصص در سطوح بالاست لازم بذکر است که مقررات Patent Cooperation Treaty (PCT) معاهده همکاری ثبت اختراع، حد اقل تعداد یکصد نفر را پیش بینی نموده است. البته این حداقل تعداد لازم است و سه اداره بزرگ ثبت اختراع کشورهای ایالات متحده آمریکا، ژاپن و جامعه اروپا بیش از یکهزار ممیز در اختیار دارند. لازم است ممیزان کاملاً افرادی لایق و شایسته باشند زیرا آنها مسئول تصمیماتی هستند که راجع به اعطای گواهی اختراع بعمل می آید. همین ممیز است که بطور متناسب،

بجز در اداره مربوطه جامعه اروپا، کار جستجو (Search) و بررسی را انجام می‌دهد.

ب) - این سیستم دارا بودن مجموعه‌ای از اختراعات طبقه‌بندی شده را لازم و ضروری می‌گرداند. باید بخاطر داشت که سابقه PCT حداقل به سال ۱۹۲۰ بر می‌گردد. طبقه‌بندی فنی اختراقات بالغ بر ۱۰۰۰ عنوان است.

اداره‌ای مثل اداره ثبت اختراقات اروپا در لاهه (هیأت مدیره عمومی تحقیق و جستجو) هرساله حدود یک میلیون مدرک دریافت می‌کند که بایستی طبقه‌بندی شوند. نزدیک به دو هزارنفر در دپارتمان مذکور در لاهه فقط به این کار مشغولند که وضعیت اختراع و گزارش‌های جستجو را تعیین و ترسیم نمایند.

تکنولوژی اطلاعات و پایگاههای اطلاعاتی حائز اهمیت بیشتری هستند و در عین حال حاکی از سرمایه گذاریهای هنگفتی می‌باشند که به چند میلیون مارک آلمان بالغ می‌گردد.

در این راستا است که بدرستی برخی از کشورهای اروپائی ترجیح می‌دهند بعوض استخدام پرسنل و معهد شدن به هزینه‌های قابل توجه، با اداره ثبت اختراقات اروپا قرارداد فرعی منعقد نمایند. کشورهای فرانسه، بلژیک، هلند و یونان شاهد مثال انعقاد چنین قراردادهای فرعی با اداره ثبت اختراقات اروپا می‌باشند.

کشورهای دیگر یا بواسطه عرف و سنت و یا بواسطه پذیرفتن و مقاعده شدن کار جستجو را خودشان ادامه داده یا می‌دهند، شاهد مثال این کشورها عبارتند از: آلمان، انگلیس، اتریش، سوئیس و حتی ایرلند. این یک انتخاب سیاسی است که هر کشوری باید انجام بدهد.

ج) - تصمیمات اتخاذ شده توسط ممیزان بایستی قابل تجدید نظر باشد. بنابراین لازم است مکانیزمی برای تجدید نظرها در نظر گرفته شود و چنانچه قانون کشور اقتضا نماید اعتراض یا فسخ و ابطال توسط اشخاص ثالث، که ممکن است مراحل

کار اداری در داخل اداره مطرح باشند (مانند مورد اداره ثبت اختراع اروپا) و یا اینکه توسط دادگاههای ویژه استماع گردند (مانند آلمان یا انگلیس)، بعمل آید. نمی‌توان انکار کرد که چنین سیستمی نیروی انسانی، مواد و منابع مالی قابل توجهی را اقتضاء می‌کند. بنابراین باعتقد ما این سیستم، سیستم مناسبی برای کشورهای درحال توسعه و یا کشورهایی که نسبت به مالکیت صنعتی مبتدی وجدید هستند، نمی‌باشد. راه حلها دیگری وجود دارند که قبلاً مؤثر بودن آنها به اثبات رسیده وارزانتر هستند و اجرای آن نیز ساده‌تر می‌باشد.

۲ - سیستم بدون بررسی ماهوی اما همراه با جستجوی حق تقدم

این سیستم بسیار ساده‌تر از سیستم قبلی است زیرا هیچگونه بررسی راجع به جنبه نوآوری داشتن یا اختراعی بودن آن انجام نمی‌شود. بنابراین معمولاً بطور طبیعی گواهی اختراع صادر می‌شود و چون هیچگاه تصمیمی مبنی بر رد تقاضا اتخاذ نمی‌شود مکانیزمی برای تجدید نظر اداری یا قضائی علیه چنین تصمیمی ضروری نیست. لذا در رابطه با ابزارها و منابع بکار گرفته شده این امر منتهی به صرفه جوئی‌های قابل توجهی خصوصاً در رابطه با کارکنان می‌گردد. بدیهی است ورقه‌های اختراعی که بدون هیچگونه تضمین نسبت به جدید بودن یا اختراعی بودن آن صادر گردیده قابل ارزیابی از جهت ارزش و اعتبار از سوی دادگاهها خواهد بود.

در اینجا بایستی اظهار نظرات ذیل بعمل آید:

الف) - با وجودیکه تحت این سیستم بررسی ماهوی انجام نمی‌شود، مقاضی، گزارش جستجوی وضعیت اختراع را (از جهت حق تقدم ثبت و) دریافت می‌دارد. البته این گزارش بایستی منتشر شود و در اختیار عامه قرار گیرد. بنابراین

متقاضیان، مانند هر فرد ذیربطری دیگر می توانند خودشان ایده و طرز فکری را نسبت به ارزش و اعتبار اختراع بدست آورند (در صورت لزوم با کمک وکیل ثبت اختراع) و بدین ترتیب تصمیم بگیرند که آیا اظهارنامه را بایستی در کشورهای دیگر نیز به ثبت برسانند و یا اینکه جریان کار حقوقی را آغاز نمایند و یا آن را انجام ندهند.

در حقیقت بندرت اختراعات مهمی پیدا می شوند که در کشورهای متعددی که در برخی از آنها بررسی کامل انجام می گردد، ثبت نشده باشند. بدین ترتیب ارزیابی که توسط کشورهای دارای سیستم بررسی کامل انجام می گردد این امکان را فراهم می آورد که نظری راجع به اختراقات مربوطه بدست آید.

در این رابطه میتوان کشورهای عضو سازمان ثبت اختراقات اروپا را بعنوان مثال ذکر کرد زیرا برخی از آنها بررسی کامل را انجام می دهند (مانند آلمان) و برخی دیگر چنین نمی کنند (مانند فرانسه).

چنانچه اظهارنامه ای در هر دو کشور، یعنی کشور عضو که اظهارنامه های ثبت اختراع را بطور ماهوی بررسی نمی کند و نیز اداره ثبت اختراقات اروپا به ثبت بررسی، متقارضی معمولاً این امکان را دارد که گزارش بموضع راجع به انعقاد قرارداد را بهمراه گزارش بررسی که توسط اداره ثبت اختراع اروپا بعمل می آید، بخواهد.

ب) - این حقیقت که بررسی ماهوی انجام نگرفته به این معنی نیست که ادارات نمی توانند موارد زیر را انجام دهند:

- یک بررسی اداری صرف جهت انطباق مورد با شرط یا الزامات شکلی که اساساً مربوط به ارائه اظهارنامه بصورت استاندارد و پرداخت هزینه ها می باشد.
- بررسی فنی ت شامل رسیدگی نسبت به اینکه اظهارنامه، مربوط به موضوعی می شود که مخالف اخلاق یا سیاست عمومی نیست و با ضرورت اتحاد و پکارچگی اختراع سازگار و منطبق است.

بطور خلاصه این سیستم به ترتیب تقدم زمانی مشکل است از:

■ بررسی شکلی .

- بررسی جهت تعیین اینکه اختراع ادعا شده مخالف نظم یا اخلاق عمومی نیست و لزوم وحدت و یکپارچگی اختراع رعایت شده است .
- جستجوی حق تقدم و متعاقب آن انتشار گزارش جستجو .
- و سرانجام صدور ورقه اختراع (گواهی اختراع) .

اما آیا این سیستم قابل انتقال به کشورهای درحال توسعه یا کشورهایی که در حال برپانمودن ادارات ثبت اختراع کاملاً جدید هستند میباشد ؟
حقیقتاً باید گفت که همواره به طبقه بندی عظیمی از مجموعه اختراعات ثبت شده، کارمندانی که کار تحقیق و جستجو را انجام دهند و ظرفیت بالائی از امکانات کامپیوتروی نیازمندیم .

کشورهای متوسط و درحال توسعه بطور عام فاقد ابزارهای برپائی چنین امکاناتی هستند . البته برخی کشورهای درحال توسعه وجود دارند که کار تحقیق و جستجو را رسماً پذیرفته اند و حتی به اظهارنامه ها بصورت ماهوی رسیدگی می کنند ولی بی پرده باید سوال کرد که آیا واقعاً این نحو نزدیکی به موضوع معقول و منطقی است . البته واپو (WIPO) * خدماتی را به کشورهای درحال توسعه عرضه می نماید که امکان اجرای جستجو و تحقیق را فراهم می آورد . درحقیقت واپو برای کشورهای عضو بعنوان بخشی از همکاری توسعه قرارداد کار منعقد می نماید . اما ظرفیت سالانه این کار تنها محدود به چند صد جستجو است . بنابراین درحال حاضر برای واپو مقدور نیست که این قیل وظایف را در سطح وسیعی انجام دهد . شایان ذکر است که فرانسه ، تا سال ۱۹۶۸ فاقد هرگونه سیستم جستجو و بررسی بود اما این امر مانع صنعتی شدن این کشور در سطح بالا نگردید .

ج) - سیستم ثبت ساده .

در این سیستم صدور گواهی اختراع فاقد مشخصه جستجو برای تعیین حق تقدیم و بررسی ماهوی است . لذا چیزی که باقی می ماند عبارتست از :

■ بررسی شکلی

- بررسی به منظور محو کردن واژ بین بردن اختراعاتی که مخالف نظم یا اخلاق عمومی است .
- و صدور گواهی اختراع و انتشار آن .

بنابراین ، در این سیستم ، گواهی اختراعات صادره متضمن تضمین نسبت به بدیع بودن یا جنبه اختراعی داشتن نمی باشد .

بدین جهت بر اساس این سیستم لازم است قانون ایجاد نماید که در صورت شکایت و دادخواهی (در رابطه با بطلان و بی اعتباری و یا نقض حقوق) دارنده حق اختراع باید جستجو برای تعیین حق تقدیم اختراع را ارائه نماید .

چنین جستجویی یا از طریق واپیو ، در رابطه با کشورهای در حال توسعه ، یا مستقیماً در یکی از ادارات ثبت اختراع که بطور مناسبی مجهز به تجهیزات باشد ، مانند اداره ثبت اختراعات اروپا در لاهه که کار جستجو برای اشخاص ثالث را می پذیرد انجام می شود .

بطور کلی شکایت یا دادخواهی حق اختراع در کشورهایی که دارای سیستم ثبت ساده می باشند متناوب نیست و راه حل پیشنهادی در حل قضیه را آسان می سازد و دادگاهها را به ابزارهای تصمیم گیری آگاهانه راجع به حقایق امسور تجهیز می گردانند . این امر بطور قابل توجهی آمار جستجوهایی را که باید انجام شوند محدود می نماید . اختراعات دیگر تا آنجا که مورد جدل و سوال و مباحثه واقع نشده اند از طی کردن رویه طولانی و گران قیمت برای اداره و مقاضی حق اختراع معاف گردیده اند .

به اعتقاد نگارنده این سیستم انعطاف پذیر ، کم هزینه و بطور کامل قابل توصیه به کشورهای در حال توسعه می باشد .

بدیهی است که این سیستم منع را برای کشوری که می خواهد مجموعه ای از ثبت اختراعات را تنظیم نماید ایجاد نمی کند ، مثلاً در زمینه هایی که برای اقتصاد ملی مهم است .

امکانات پیشرفته از قبیل دیسک های نوری و فشرده (CD - ROM) و پایگاههای اطلاعاتی بطور وسیع امکان انجام جستجو را فراهم می سازند . اما این موارد بطور سیستماتیک و منظم انجام نخواهند شد و بخشی از روش کار تضمین حق اختراع را پوشش نخواهند داد . مضافاً بر اینکه ، واپس این سیستم را در جایی توصیه می کند که به اعتقاد آن نیروی انسانی و منابع مالی و سایر امکانات فراهم شده در کشور مناسب و کافی تشخیص داده می شود . هدف ، عبارت از برپائی ادارات ملی است که در عین اینکه متضمن هزینه ای معقول و منطقی هستند ، مؤثر و کارآ نیز باشد به اعتقاد نگارنده به نفع همه است (به نفع اداره ثبت اختراع ، متقارضیان اختراع ، رقبا و عموم در سطح وسیع) که حداقل در آغاز کار به جای ایجاد پیچیده ترین و گرانترین سیستمها که ممکن است متضمن هزینه های زیاد بوده و اعمال مدیریت در آن توان با پیچیدگی و دشواری باشد ، سیستمهای ساده ای را داشته باشند .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی